Conclusion of Tractate Avodah Zarah

פרק השוכר את הפועל עבודה זרה חבושי

הסבין שפה · ומעלה עשר פטמים בקרקע בירושלמי קאמר נדנפא דלישא · שפה של עיסה סביבוח פיה כדי שחקבל מים הרבה שלש פעמים חשמע דהכא לאו דוקא עשר פעמים מיה ויעברו הרותחון של שפתה : כבולעו · כענין שבלעו שפח הדוד משבל או היה מושים מדקאמרינן לקמן דלה עשר פעונים בקרקע משמע דרוקא קאמר את האיסור יפליטיהו: מה בולטו בניצולות ילא בליש דיד פ" קהא פשיף ז: ויש להחמיר: אכור רב הולא בריה דרב יהושע ולאטל בה טונן ניצולות שניתו הרתיחות שם ולא הוכנסה לחוך יורה אחרת בשעת פרש"י אבל לאטל בה רותח בעי

בליעת האיסור: כך בשעת פלימה י אע"פ שלא הכניסה לתוך יורה אחרת הואיל ונחמלאח יפה יפה ומעלה נילולוח על שפחה ופולט ומיהו גדנפא בעינן משום דאי לאו הכי דלמא לא הוה מסקא נילולות על השפה בהא זימנא אבל איסור הנחבשל בה פעמים הרבה אם לא העלה ניצינות כל שעה העלה פעם אחת: וטעלה - אע"פ [נר ריף ששפה ו"ח משפשפה בבנד למר שאינה חלק ומעביר שמטניתה: שאין בה גומות - בעובי רחבה שלא תהא שמטנים בנומא: ולאכול בה לוכן - אבל דבר רוחח אסור לחתוך בה עד שיגעילנה ברותחין וכלי ראשון כדאמרינן בכל שעה (פלחים ו:) לענין חמן כפסח: דנה · נענה: שבור מלכאי עובר טוכבים היה: מר קים לי בנויה - רב יהודה מכיר אני ט שהוא פרוש ולא יאכל דבר איסור אבל בך איני מוחוק שתהא פרוש כל כך: מחי עבדת באורתא · דרך פרסיים למסור נשים לאבסנאים וכששינהן להם כלילה שעבר קיבל באטי ורב יהודה לא קיבל:

הדרן עלך השוכר את הפועל וסליקא לה מסכת עבודהזרה

נדנפא דלישא אפומא ומליוה מיא וארתהה אטר רבא מאן רכים למעכד כי הא מילתא אי לאורב עקביה דגברא רבא הוא קסבר כבולעו כך פולטו מה בולעו בנצוצות אף פולטו בנצוצות: "הסכין שפה והיא מהורה: אמר רב עוקבא בר חמא יונועצה עשרה פעמים בקרקע אמר *רב הונא בריה דרב יהושע 'ובקרקע שאינה עבודה א"ר כהנא יובסכין יפה שאין בה גומות תניא נמי הכי סכין יפה שאין בה נומות נועצה עשרה פעמים בקרקע אמר רב הונא בריה דרב יהושע "לאכול בה צונן כי הא דמר יהודה ובאטי כר טובי הוו יתכי קמיה דשבור מלכא אייתו לקמייהו אתרוגא פסק אכל פסק והב

נבדת כאורתא: הדרו עלך השוכר את הפועל וסליקא לה מסכת עבודה זרה

ליה לבאטי בר טובי הדר דצה עשרה זימני

בארעא פסק הב ליה לכר יהורה א"ל באפי

בר מובי וההוא גברא לאו בר ישראל הוא א"ל מר קים לי בנויה ומר לא קים

לי בנויה איכא דאמרי א"ל אידכר מאי

מחכנות חבונות כוכיו

הגעלה וכן משמע בפסחים (דף ל:) דקאמר גבי סכיני דפסחא והלכתא אירי ואידי ברותחין פירוש קתייהו ופרולייהו אכל קשה דבפ"ק דחולין טובדי כוכבים מלבנה באור משמע דלריכה ליבון וכן בתוספתה (פ"מ) מניא הסכין והשפודין ואסכלא ילבכן באור לכך נראה בודאי לחתוך בה ליפון וכן משמע קלת דיש חילוק בין כלע היחירא לכלע איסורא ואומר ר"ח דהא דקי"ל דסכין בעי ליבון סיכא דאיסורא בלע הייט דוקא באיסור דסכין גדולה שדרך לללות בה בשר דיקח נמי דקתני בתוספתה הסכינין והשפודון כו' סכינין דומיה דשפורין ואסכלא אבל סכינים קטנים שאין דרך לגטית כהם בשר ודתי סגי שרון זין להו בהנעלה אף כשל שוכדו כוכבים וריב"א מלריך ליכון גם בסכינין קשנים לפי שפעמים דרך להפוך קשנים לפי שפעמים דרך להפוך בהם בשר על גבי גחלים ור"ת אומר דוה אינו קרוי תשמישו על יד האור כיון דאין חשמיש קבוע ע"י האור סגי בהגעלה וכןבירושלמי דאמר הדא דחימא בסכין קטןאבל בגדול בעי ליבון ויש לדחות אותה ראה" דקאמר . נוש" מאי החם מהא דקאמר הסכין שפה והיא טהורה ט' אלמא משמע דאיירי בלוכן ובאוכן ליכא חילוק בין חשמישו ע"י האור בין אין חשמישו ע"י האור

(ושס: ד"ם וסלכחה) (דף ח: פ"ש") קאמר גבי מכין של

עין משפם נר מצוה

קסח א כנרה

ומפרש הר"ר אלחנן הירושלמי כן הוא הדא דחימא בסכין קטן שאין רגילות להיוח בה גומות ואין בלוע בגומות וסני בנעילת קרקע אבל סכין גדול שדרך להיות כה גומות לריכה ליכון דבטעלה בקרקע אינו מועיל לשפשף ולמעביר האיסור הגדבק בגומות הלכך אפילו לתתוך בה לוכן לריכה ליכון ולא סגי בהגעלה אפילו לטוק משום דלא מהגיא הגעלה אלא להפליע האיסור הגלוע בתוך הסכין אבל לא מהני להעביר איסור הנדבק והשפשוף בקרקע מהני להעביר איסור הנדבק וכיון שיש גומות אין חקנה להעביר איסור הנדבק רק ע"י ליבון ומ"מ נדחים הראיה דר"ח מן הירושלמי דלא מיירי כלל בחשמישו על ידי האור ורביט ברוך מישב הראיה והכי פירושו הדא ע"י ליבון ומ"מ נדרות הראה דר"ח מן הירושלמי דלא מיירי כלל בתשמישו על ידי החור ורביט ברוך מישב הרחיה והכי פירושו הדח
דרמית בסכין קטן שאין תשמישו ע"י האור וסבי בנעילת קרקע אפילו לחתוך בה רותח ויש ליהן טעם משום דסתם סכין קטן אין
השמישו רק בלוכן ואיט בלוע כלל בתוכו רק לדבק בו מבחוץ אבל גדול תשמישו ברותחין וגם תשמישו ע"י האור הלכך בעי ליבון
לחתוך בה דותח כך נראה למורי ליישב פירוש רביט ברוך ואומר עורי דהא דקאמר הכא טעלה עשר פעמים בקרקע הייט דוקא
לחנוך עשה שהיא מעברת האומן וגם לא קרקע קשה שויחר מדיא ודוקא לקט קרקע
בדרקע קשה שהיא מעברת האומן וגם לא קרקע רכה" : אידרכר" מה דעבדת באוררא י פ"ה שעור לרה שחי שפחות רב יהודה לא קבלה
ולא אבר ולא קרקע רכה" : אידרכר" מה דעבדת באורא בשינה בשינה להם שר שפחות רב יהודה לא קבלה
ובאטי קבלה וכראה דלא חשא בזה ששריין היה עבד קלת (6) שמערב גע נשתכור כראמוריטן פרק עשרה יותסין (קידושין דף עי)
ובאטי קבלה וכראה דלא חשא בזה ששריין היה עבד קלת (6) שמער עומא התוכוחה": באטי בר טובי ברמות רוחיה לא שקיל גיטא דחירותא":

נדם מו. ד'ם מסר לפו)

הדרן עלך השוכר את הפועל וסליקא לה מסכת עבודה זרה

אחר השלחת המסכת יאמר זה ויועיל לזכרון בעורת השם יתברך :

")הדרן עלך מסכת עבודה זרה והדרך עלן דעתן עלך מסכת עבודה זרה ודעתך עלן לא נתגשי מינך מסכת עבודה זרה ולא תרגשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי : יאמר כן שלש פעמים

ואחר כך יאמר זה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אומנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא**)תנינא בר פפא רמי בר פפא נדמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרס בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא :

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יורעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא

אשבח פקודיך כי בם חייתני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן שלה וער: מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות שאנו משכימים והם משכימים אנו משכימים לדכרי תורה והם משכימים לדברים במלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר אנו רצים והם רצים אנו רצים לדוי העולם הבא והם רצים לבאר שחת שנאמר

: במה אני אבמה בים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבמה בך ואתה אלהים תורידם לבאר שהת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבמה בך ידו רצון לפניך יי אלהי כשם שעורתני לסיים מסכת עבודה זרה כן תעורני להתרול מסכתות וספרים אחרים ולסיימם ללמוד וללמד לשמר ולעשות ולקים את כל דברי תלמד תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמד לי ולזרעי שלא

תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אוחך בשכבך השמור עליך והקיצות היא השיחך: כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: יתנדל ויתקרש שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחיא, מתיא ולאסקא לחיי עלמא, ולמבני קרתא דירושלם ולשכלל היכליה בנוה ולמעקר פולדעא נוכראה מארעא ולאתכא פולדנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובומן קריב ואמרו אמן: יהא שמיה רבא וכו' יחברך וכו' על ישראל וכו':

*) (פירום כגון פו זה החול כססר החיים בחבר אחי הבאין ההריל הסראב כססר זכיוה חיא פינן. **) (בשיוחא רשף השובה הרמיא זיל וכן כשיף ססר ים של כלהם כביק כחוב רחיים על הוכרת שחות בלון).

